

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnosti naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljanje pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Rim in staroslovensko bogoslužje.

Iz Primorskega, 2. februar.

Nedavno je prišla iz Rima zopet nova določba, ki natančno našteva vse one cerkve, v katerih se sploh še sme rabiti staroslovenski bogoslužni jezik. Klerikalni a nemški »Grazer Volksblatt« to določbo z vidnim zadovoljstvom objavlja. Da je dotedni dekret bil skovan na posredovanje Flappa in Nagla, je pač nedvomno. S tem hočejo ti latinizatorji Slovnam zajeziti pot do staroslovenskega bogoslužja.

Tu pa moramo vendar-le vprašati Rim in njegove trabante, po kateri pravici se more enemu kaj dovoliti in ravno tisto drugemu zabraniti? Pravica mora pač biti za vse enaka. Sicer pa itak vemo, da je Rim le tedaj dosleden, kadar mu sodi. Tudi mi z Rimom ne bomo nič »barantali«. Dalje moramo vprašati Rim in Rimce, kje stoji v sv. pismu — ker to je njihov steber — zapisano, da bi se bogoslužje sploh smelo opravljati edino le v latinskom jeziku? Ali ni vsak jezik k temu upravičen? Nikjer ni v sv. pismu najti stavka, ki bi kakemu koli jeziku dajal kake koli predpravice. Nasprotno sv. pismo izrečeno opominja, da se naj v vseh jezikih hvali Bog. Kaj pravite na to, vi fanični Rimci? Apostoli so tudi v resnici vsem jezikom dajali enako pravico v bogoslužju. Pri Judih so uvedli bogoslužje v hebrejskem jeziku, pri Asiricah v asirskem in kaldejskem, pri Grkih v grškem, pri Rimljanih v latinskom. Tudi Nemci bi bili dobili gotovo bogoslužje v svojem narodnem jeziku, a njihov jezik je bil tako ubožen in nevkrenjen, da ni mogel izraziti potrebnih pojmov, kakor ima še dandanes več ko polovico tujk, dasi jih poзна le jezikoslovec. Staroslovenski jezik pa je pred tisoč leti bil tako bogat

in razvit, da mu niti za gibčni in visokoomikani grški jezik ni manjkal potrebnih pojmov in oblik. Naučno je tedaj, da se je bilo staroslovensko bogoslužje uvedlo ne po kakšni milosti papeževi, ampak za to, ker je jezik za to bil zmožen. Pravico na sebi pa imá vsak jezik na svetu, da se v njem opravlja bogoslužje. Da se je staroslovensko bogoslužje zatrlo, je storila le švabska nevoščljivost in zavist in pa laški egoizem. Naj pride za to še sto in sto »dekretov« iz Rima, mi ostanemo vedno nepremično na stališču, da ima vsak jezik enako pravico do rabe pri bogoslužju. Če pa nam hoče Rim vkljub vsemu temu to narodno svetinjo kratiti, potem se moramo vprašati, ali ga naj še sploh poslušamo, ali mu naj kratkomalo obrnemo hrbot, ker v tistem trenutku, ko je kršil pravico, nima več sam pravice govoriti in imenu Kristusovem.

Sicer če bi bili v Rimu količaj umni in ne taki zagrizeni sovražniki Slovanov, bi ne le morali dovoliti splošno staroslovensko bogoslužje, ampak ga še celo pospeševati. Saj je vendar samo ob sebi umljivo, da bi pravoslavne Slovane tem laže in tem preje mogli s katoličani združiti, čim bolj bi se tudi slovanskim katolikom dovolile narodne svetinje. S takim ravnanjem pa, kakor se kaže, odbijajo pravoslavne od sebe in jih v njihovi naravni nezaupnosti proti Rimu utrujujo. Vidi se, da vodi Rim in Rimce strast, in strast je vedno slepa.

Sploh pa se nekaj časa sem Rim kaže Slovanom jako sovražnega in nasprotnega. Flapp in Nagl i dr. so temu jasne priče. Ako hoče Rim z našimi nasprotniki barantati za našo kožo, bo treba ž njim govoriti odločno besedo. Ako hoče celo tisti, ki se ima za zaščitnika pravice, uboge zatirati in naš narod uničevati, potem je naša narodna dolžnost, da se proti Rimu in rimskim kimovcem tem brezobzirnejše posta-

vimo po robu, čim večje in čim grše je njihovo hinavstvo. Če morda ti ljudje ne umevajo časa, bi jih blagohotno opozorili na to, da je doba Vihingov že davno minila in so se časi temeljito spremenili. Omikan in zaveden narod si svojih pravic nikoli ne da kratiti. S takimi šikanami, kakor jih naši nasprotniki tudi v cerkvenem taboru proti našemu narodu uporabljajo, bodo izvzvali le burjo, ki jih bo kakor pleve iz dežele izpihala. Nagl in Flapp bi pa najboljše storila, če bi takoj pobrala šila in kopita in šla »misijonarite raje v črno Afriko. Omikanim narodom taki »misijonarje« ne imponirajo in žela bosta samo nehvaležnost. Mi bi tudi že tu naše Rimce opozorili na to, da nimamo samo ta ali oni vzrok, da se proti njihovemu izdajstvu prične najljutejši boj. V Izraelu je marsikaj gnilega in obrabiljenega, ki spada med staro, preživljeno šaro. Mi jim povemo posebno eno, da ima Rim sicer pravico dogme kovati, a drugega nič, pa že celo nič! Bogoslužni jezik in škofe pa si bomo po prvotni pravici določevali sami!

Sprememba državno-zborskega poslovnika.

Danes bo avstrijski parlament obračunal s svojim poslovnikom, katerega se dolži za vse neuspehe in nerede zadnjih let. Razun predlagateljev tozadavnih nujnih predlogov se bo oglastilo brezvonomo še vse polno novih svetovalcev, kakor so se taki pojavili med izven parlamentarnimi politiki. Eden izmed zadnjih se oglaša v »N. W. Tagblattu«, ter nasvetuje, naj bi se prepustilo predsedniku, da začasno, n. pr. za 6 mesecev suspendira one dolžbe poslovnika, vsled katerih je mogična nagajiva obstrukcija. Tak načrt je bil baje že izdelan za Badenijeve dobe, a se je v odsek opustil. V ta namen naj bi predsednik po potrebi odločeval, ali se za nekaj časa glasuje po imenih, ali se dovoli 10 minutni od-

mor pri glasovanju in ali se smejo staviti nujne predlage in interpelacije.

Dasi se tedaj peha okoli bolnega poslovnika toliko zdravnikov, vendar ne pozna prave njegove bolezni. Poslovnik ni provročitelj nerodnosti v parlamentu, temuč nasprotno: ker ni v parlamentu dostojnosti in miru, da bi se ne motilo redno delovanje, pokazal se je poslovnik nezadostnim. Saj tudi v drugih parlamentih nima predsednik večje oblasti, kakor jo določa naš poslovnik, t. j. da pozove govornika k stvari, ali ga ukori, in vendar se niso dogajale v nobenem evropskem parlamentu take nasihlosti, kakor v avstrijskem.

Za vse to pa se ne more dolžiti niti pomanjkljivega parlamenta niti neuglajenosti poslancev. Vzroke je iskati temveč v pomanjkljivi ustavi, ki ne skrbi ednakovo za pravice vseh narodnosti. Česar pa narodnostnim manjšinam ne da ustava, to si izkušajo izsiliti v parlamentu. Ker zlepa ne dosežo, poprimejo se obstrukcije. Z obstrukcijo se mora popravljati vse pomanjkljivosti ustavne odredbe: ona je edino varstvo manjšin.

Klerikalni nemški poslanci, ki so izdelali nujne predlage o spremembah poslovnika, so posebej povedali, da je dosedanje poslovnik pomanjkljiv, ker zamore vsaka manjšina z obstrukcijo zadrževati parlament, ne da bi imel predsednik kako sredstvo v odpomoč. To je sicer res, a ravno tako res je, da pač ni nobena stranka v parlamentu, vsaj slovenska ne, ki bi se zatekla k obstrukciji brez istinitega vzroka. Obstrukcija je po poslovniku mogoča tudi v drugih parlamentih. Da pa se drugod le redko ali nikoli dogaja, izvira od tod, ker so drugačne politične razmere, ker navadno ni narodnostnih strank.

Obstrukcija je sicer marsikaj konstitutivne preprečila v Avstriji, a ne da se zanikati, da je potrebno zlo, v govorih slučajih edina rešiteljica narodnostnih manjšin. Ako se tem manjšinam odvzame to sredstvo glavnega spominjanja, da smo v Avstriji vsi ednakov.

veljavni, bi pomenilo to zanje popolno razočaranje ter bi bile izročene na milost in nemlost diktaturi večine in vlade. Dokler se tedaj ednakopravnost ne jamči drugim potom, bo pač moralo potrebitno zlo obstrukcije ostati v poslovniku.

Jugoslovani in brambni predlogi.

Slovenske stranke drž. zbora, ki niso pri prvem branju brambne predlage podale svojih zahtev, izvole so si pododsek, ki izdelo spomenico, v kateri bodo združene vse njihove zahteve v tej stvari. Spomenico izdelo dvorni svetnik dr. Ploj. V tej spomenici se zahteva: orožne vaje se ne smejo vršiti ob žetvi in v času, ko so nujna dela v vinogradih; rodbinam rezervistov naj se dovolijo za časa orožne vaje podpor; zastarele kazni, kakor vklepanje v železje in privozovanje naj se odpravijo; predloži naj se takoj novi vojaški kazenski red, ki bo odgovarjal zahtevam pravičnega kazen. postopanja; ravno tako naj se spremeni zakon o vojaških pripregah in o nastanitvi vojaštva v smislu novih razmer in finančnih koristi dejel; za uvrstitev v nadomestno rezervo naj ne odločuje le srečkanje. Dveletno vojaško službovanje se ne zahteva, ker še baje ni pojasnil finančni učinek take odredbe.

Dr. Fr. Potočnjak — obsojen.

Znani publicist in radikalni rodnjak hrvatski, bivši deželnih poslanc, dr. Franko Potočnjak, je bil dne 31. m. m. pred zagrebškim sodiščem zaradi znanih svojih brošur zoper bana obsojen v dvamesečni zapor, katera kazni se je spremenila v denarno globo 600 K. Obsojen pa ni bil zaradi razčlenjenja časti, temuč radi navadnega tiskovnega prestopka, ker je neko odprto pismo na bana, katero je bilo v Zagrebu konfisko-

LISTEK.

Da, mama.

Spisal Maks H.

Pridi sem, Alice! — Pridi vendar! — Nič nimam zoper to, če dešaš družbo mali sestrici, kadar se igra s punčkami, a ti greš predaleč, da se celo sama igras. Stara si že osemnajst let, in čas otročjih igras je minul za vselej; mlada deklica pa mora imeti resnejše misli, da, resnejše misli, in da nisi ti zaostala za svojimi vrstnicami, bi gotovo vedela, kaj da mislim. Ali si že kaj mislila o tem, kaj bo v prihodnje iz tebe?

»Da, mama!«

To me veseli, ker sem se že bala, da te bom morala siloma potegniti iz otročjih kril. Zravnaj se enkrat pokoncu in se postavi pred zrcalo! Sicer bi želeta, da se pogledaš večkrat v zrcalo. Kot mlada deklica, ki ni ravno grda, zanemarjaš ti preveč to hišno opravo. Zmerna gizavost je mati vseh ženskih čednosti! A naj ti povem, kar sem hotela! Pravzaprav ne vem, kako bi začela, no vsejedno, ali si že mislila kdaj

ti se smeješ tako čudno, si li morebiti že zmenjavala takšne poglede z gospodom Hrastnikom?

»Da, mama!«

Ne povešaj odi, dete, to je napadna sramežljivost. Takšne porednosti ne zvijejo le sladkosti življenja, temveč so tudi potrebne, da dosežemo svoj namen, ki ga moramo me žene vedno imeti pred očmi, namen, da ustanovimo rodbino. Niti najmanj nisem huda nate, da si to začela, ker tudi to je točka, pri kateri je začetek najtežji. Ali če Martin Hrastnik ni zaspanc, in to on ni, moje poznavanje ljudi me pusti redko na cedilu, potem bo kmalu skušal svoje nagnjenje razločnejše ti pokazati. Tako bi na primer skrivoma te prijet za roko in jo stisnil.

Dostojnost zahteva, da mu jo umakneš, vsaj prvi čas. Pozneje smeš — ali dete, ti me niti ne poslušaš? Tako pametek vendar še nisi, da ne bi bila potrebnata mojih naukrov! Ali sta si, neumna goska, morebiti že stiskala roki na ta način z gospodom Hrastnikom?«

»Da, mama!«

Ti me strašiš, Alice! Torej res — res? Ali ne, saj si lahko mislim, kako je to bilo. Dobri Hrastnik je

bil malo drzen, morda drznejši, kot se to spodobi gospodu iz višjih krovov — in ti si bila iz samega spopštovanja tiha, morda si se celo smehljala v svoji naivnosti, — a to je sedaj vsejedno, držimo se golih dejstev, in povedati ti moram odkrito

— hm, da — mi ni popolnoma neprijetno, da si že prišla do tega. In zdaj pride zadnje — ali predzadnje — ali — ne glej me vendar tako neumno, Alice, ti me vso zmedeš, — črez nekaj tednov te bom torej vprašala: Ali te je poljubil.

»Da, mama!«

Nema sem od presenečenja, govorov nimam besed! No, naj bo, — saj ni potrebno, da bi brž tako žalostno jokala. To gotovo ni prav od tebe, da tako za mojim hrbotom, — a zakaj bi ti ne odpustila, če bode slednjič vse dobro. Neko prav dobro prijateljico imam, ko je bila mlada, je storila ravno tako kot ti — pravzaprav še hujše, a vse se je skončalo dobro — — — Bog v nebesih, le zakaj tako ihtiš, da se Bog usmili — — — Alice, Alice, saj ti ničesar ne očitam, — pst, pst! bodi vendar tiho, Liza prihaja — in ta ima povsod oči in ušesa. —

Hišinja prinese vizitko: Mati pre-

čita iznenadena naslov, se oddalji in se vrne črez pol ure.

— No, misli si Alice, kdo je tu? Martin Hrastnik! Ravnokar je zaprosil za two roko.

Alice se oklene viharno matere okrog vrata.

»O Bog, mama, saj je bil že tudi zadnji čas — — —«

Veselica hotel Šnajcar.

Če si Bucek, pa si srečen; bodisi ljubljanski ali litijski. Povsod si vabljeno, povsod priljubljen, oboževan, pogosten in napojen. Tako sem vzkliknil oni dan v gostilni pri »fajmoštru« ter poklical še en liter najboljšega na mizo. — Pa še ne greva — sem rekel svojemu stricu ljubljanskemu Bucku. — Per mej dun — danes sem pa take volje, da bi vse liberalce na meh odrl ali pa zaklal, če bi se le pustili. — Hej pismonoša, imaš kaj za mé? Da, pismo. Od kdeni? Glej no, iz Kamnika, pisava je gospoda Janeza kraškega, kaj pa zopet hoče? Naj preberem. — Dragi moji Pepe Bucek! — Če sva še kaj prijatelja, prosim te, pojdi hitro v Šmartno. Tam sta si moja dva najzvestejša in meni najvdanejša ljubljanca, goreča

vano, ponatisnil v svoji brošuri, ki je izšla v Ljubljani ter ni bila zaplenjena, oziroma se je prvotna začembla v vseh inštancah razveljavila. Nadalje zato, ker je to brošuro predložil ogrski zbornici. Zaman je dokazoval dr. Potočnjakov zagovornik, dr. H. Hinković, da je hrvatsko sodišče po tiskovnem zakonu nepristojno, ker je prestopek storjen v inozemstvu, tedaj v področju avstrijskih sodišč. A v tiskovnem zakonu se izrečeno zahteva, da se mora prestopek zakriti v področju sodišča, ki sodi. Zaradi razčljanja pa še ban vedno ni tožil ter se pri odsodbi ni vprašalo, ali je to resnica ali ne, kar je v usodni brošuri pretiskano.

Politične vesti.

Jugoslovani za Macedonce. »Slovenska zveza« je naročila v svoji zadnji seji dvornemu svetniku U-koviču, naj interpelira ministrskega predsednika zaradi macedonskih nemirov in glede potovanja grofa Lambsdorffa. Vlada se naj izjavlja, ali hoče Avstriji zagotoviti tak vpliv na zunanjost politiko, kakršen ji gre kot glavni nositeljci bremen? Kaj se je dogovorilo z grofom Lambsdorffom posebno za slučaj, da bodo zahteve po reformi v Macedoniji ostale brezvsepešne?

Češki deželniki kulturni svet, ki je razdeljen v češkega in nemškega, je imel včeraj nove volitve. V češkem kulturnem svetu so podlegli Mladočehi ter so prišli na krmilo agrarci. Na mesto dosedanja mlađeškega predsednika posl. Jande je izvoljen agrarec posl. Prášek; podpredsednik je postal Staročeh Pleva. Vsled tega so Mladočehi izvolitev v odboru odklonili. — V nemškem kulturnem svetu je zopet predsednik posl. Schreiner.

Iz »dežele lepih čednosti in strahu božjega« se poroča zopet zanimiva aféra. V Poznanju je predsednik kmetijske zbornice, graščak in majór v rezervi pl. Ende. Ta si je dal kar sam znatno podporo iz fonda za revne kmetovale. Protitemu je nastopil deželniki svetnik pl. Willrich. Zadeva je prišla pred častno sodišče, ki je Endella odsodilo, da ne sme več nositi uniforme. Cesar pa mu je to zopet dovolil. Pri cesarjevem rojstnem dnevu je priedel Endelle svojemu nasprotniku nečastno demonstracijo. Višji predsednik Bitter pa se ni zavzel za poštenjaka Willich, temu ga še od službe odstavil. Kmalu nato se je Willich ustrelil. In sedaj je bil isti Bitter, ki mu je govoril — ginjeno nagrobnico.

Nadvojvoda Evgen je baje zaprosil, da se ga odstavi od povlejanja 14. voja na Tirolskem zaradi slabega zdravja. Nedavno pa se je govorilo, da se hoče isti nadvojvoda poročiti z neko meščansko de-

klico, kar pa se je oficijozno brž zanikalo.

Med Angleško in Perzijo se snuje posebno prijateljstvo. Angleški kralj je odlikoval perzijskega šaha z redom hlačne podvezne.

Zvišani polki. V jeseni se pomočjo baje vsi avstro-ogrski polki na jugu v nad mirovno stanje. Na ta način se pomnožijo polki: 79, 96, 16, 53, 78, 70, 29, 31, 2, 82, 50, 64 in 51.

Zoper razširjenje klerikalizma in prepustitev šolskega pouka Salezijancem je bil dne 2. t. m. v Pulju močno obiskovan protestni shod.

Drugi sin sakskega prestonaslednika, princ Friderik Kristijan je obolel za legarjem ter zdravnički ne upajo, da ga zdrže pri življenju. Mati princezina Lujiza je baje omedela, ko je izvedela to novico.

Iz Macedonije se poroča, da so turške čete v okraju Ohrida trčile z močno ustaško četo skupaj ter ujeli več ustašev. Ekumenski patrijarh je izdal na željo turške vlade vsem metropolitom okrožnico, v kateri jih pozivlja, naj žive z oblastmi v sporazumljenu. Ipeškega guvernerja je sultan odstavil, ker se je kazal sovražnega kristijanom.

V Venezueli grozi lakota, ako se kmalu ne odpravi blokada. V Caracasu imajo živeža le še za nekoliko dni. Prebivalstvo je razburjeno, ker se ni doseglo sporazumljene z vesilami.

Zoper kitajsko vlado so razkrili obsežne zarote v Hongkongu in Cantonu ter zaprli mnogo odličnih oseb. Tudi mnogo orožja je konfiskovanega.

Dopisi.

Iz Žirov. Občinske volitve, ki so se vrstile dne 19. in 20. m. m., so nam pokazale, kako podli so naši klerikali. Ni ga namreč tako slabega sredstva, da bi našim katolikom ne prišlo prav za njih agitacijske namene Bodisi z denarjem ali lažni ali pa grožnjami. Vse izrabljajo samo da bi se prišlo do zmage. Ni jim bil premanaz tudi liberalni kmet za njih svrho. Pravčato divjo gonjo so uprizorili naši klerikali ob sedajnih obč. volitvah. To se razvidi iz tega da niti ponoči niso mirovale pobožne klerikalne dušice. Sveda, ako se gre za sveto reč kakor so obč. volitve tedaj tudi liberalni kmet ne sme uživati nočnega miru. Klerikalni agitatorji, so se čeravno brezuspešno plazili ponoči okolo narodnih-naprednih volilcev. Kako slabo so klerikalne sline izvrševali svoj posel, naj navedem le en slučaj. Neki klerikalni patrijot, ki pa nosi evangelsko ime, in je dobro znan po svoji značajnosti, je prišel v omenjeni noči k nekemu našemu naprednjaku in ga hotel preslepiti z raznimi obljubami in lažmi da ne bi šel volit na liberalno stran. Seveda, če bi na njih

stran volil bi zadobil popolne odpustke, ali pa še kako vrečo koruze! ! ! S takimi in enakimi obljubami je hotelo to revše spreobrniti k njih veri našega volilca. Ali čujte, kaj se je zgodilo. V skrajni sili ga je zapustil Bog. Zmagal ga je spanec vsled, prečute noči in preveč zavžitega žganja. Čudo, da je ravno to klerikalno agitacijsko sredstvo vplivalo na moža, da je moral za nekoliko ur zatisniti trudne oči. To pričelo je uporabil naš kmet, da se mu je izmuzal in šel volit po svojem prepričanju. Ko se je pa naš Matevž prebudil iz blagodejnega spanja, se je zelo prestrašil, ko ni videl več našega kmeta. Morda, da se mu je sanjalo o prihodnjem porazu klerikalne stranke. Nekaj podobnega je že moralno biti, ker je tako široko zjal, ko se je zavedel, da ni na katoliški podlagi, namreč na svoji peči spal. Potem pa naj še pravijo klerikali, da smo liberalci hudobni in brez usmiljenje, ako se še celo klerikalni agitatorji po našem pečeh ogrevajo. Da se je naš Matevž nevhaležnega izkazal za to samaritansko usmiljenost našega kmeta, je takoj posvedčil koliko mu je do tega, če se klerikalcu kako dobro storil. Pri nekem svojem pristašu se je izrazil, da je našega volilca „hudič“ vzel. A vzlid temu je naš liberalce še živ in popolnoma zdrav, čeravno ga je pobožni klerikalec hudič prisodal. Kako da so pa naši lažkatoličani usmiljeni, do svojega bližnjega, imamo zopet lep dokaz. Neki tukajšnji uzorklerikalec, s katerim se lahko ponaša klerikalna stranka je po — našem mnenju — pravčati volk v ovčji koži. Ta naš prijatelj!!! je imel v svoji hiši na stanovanju ubogo gostaško družino. Oče omenjene družine pa ni hotel trobiti v jedni in isti rog s hišnim očetom, in to je napotilo klerikalnega vlijajka, da je brez vse milosti v najhujšem mrazu postavljal na cesto ubogo družino in njeni šaro. To je telesno delo usmiljenosti, s katerim se lahko ponaša vsa klerikalna stranka. Da se ni uboge družine usmilil neki neprednjak, bi bila moralna na cesti pomrzni. Naši klerikali so napeli vse strune, da bi zmagali pri obč. volitvah, in da bi zopet posadili presledek let enega svojih Žlindrovcev na županski stolec. To pa se jim ni posrečilo ker so temeljito pogoreli v II. in III. razredu. Da so pa v I. razredu zmagali z večino enega glasu, se imajo zahvaliti svoji zvijači in farbanju. Da se niso vlovali so nekega bedakoviča, ki se jim je vse del na lmanco, sevede obljuditi so mu morali, da ga bodo volili v obč. odbor, ker se mu tako dopade sedeti za občinsko mizo. Pa še nekaj družega se je primero, kar bi marsikaterega sameca spreobrnilo na pravo pot, kakor je tudi tega čudaka spreobrnila neka Evina hčer, ko mu je slikala sladko prihodnost, ki jo bode delila z njim v zakonskem jarmu. Pa ta krasotica se je le norčevala kakor tudi njeni roditelji. To spozna ubogi Janez kmalu in bode še nadalje samčen-

val. Sedaj mu ne preostaja druga kakor mirno sedeti na obč. klopi in klerikalci imajo zavest, da je njihova. A tudi drugih agitatorjev ne smemo prezreti. Pohvalno se moramo izreči da je bil vsak na svojem mestu, Lavrič kakor Lenger, župančeljni Tine kakor bojažljivi Kovač, eni z raznimi obljubami in lažmi, drugi zopet z denarjem in z otrobi, tretji s klobasami in vinom, četrti z grožnjami in silami. A vse je bilo zman! Čeravno so nekaj lačnih nasitili, vendar vsa ta dobra dela niso nič pomagala, sejali so na kamenita tla in mraz je uničil njih trud. Klobase so pojedli, vino popili — kdo bode plačali, to nas nič ne skrbi. Da so pa tudi streljali na nepredne v olive, to je umevno, ker ima liberalce trdo kožo, da se ne prebije kar tako; da pa tistega dolgopetega junaka dosežejo postavni nasledki za njegov junakičini, to se razume, drugače bi ob prihodnjih volitvah kar postreljali liberalno večino in zmaga bi bila njihova. To se pa menda še ne zgodi takoj.

Iz Postojne. Dan plesnega venčka „Postojinskih samevcev“ se nam bliža. Soditi po splošnem zanimanju, bo ta ples gotovo eden najlepših v tem predpustu. Dvorana je z dekoriranjem večinoma že končana. Ker je prebiteit te veselice namenjen za M. Vilharjev spomenik v Postojni, opozorjali bi pri tej priliki vse nekdanje prijatelje in sošolce njegove, posebno pa vsacega zavednega Notranjca, da naj nikar ne pozabi vdeležiti se te veselice, oziroma, ako mu je vsled raznih zaprek obisk nemogoč, da naj vsak po svoji moči dobremu namenu prispeva. — Tedaj ljubitelji plesa, na veselo svidenje v soboto zvečer. — Vozovi so na razpolago. —

Iz Vipave. Dne 21. svečana t. l. zrečer prirede tuk. boljši stanovi v prostorih hotela „Adrije“ plesni venc ek s coriandoli in kobilioni, pri katerem bode sviral oddelek vojaške godbe iz Gorice.

Gospodje, kateri so v odboru za prireditve tega venčka, jamčijo, da bode zabava jako animirana, postrežba dobra in cena. Vabila se pozneje razpolajajo. —

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. februarja.

— „Žrtev razmer“. Iz pravnih krogov se nam piše: Konfiskacija Vašega listka »Žrtev razmer«, je v vseh pravnih krogih obudila največje presenečenje in vse se radovedno vprašuje, kako se hoče to konfiskacijo utemeljiti, na katere paragrafe našega kazenskega zakona se bo konfiskacija opala? Menda ga še ni bilo tako interesantnega tiskovnega slučaja, kakor je ta. Zaradi tega je želeti, da vloži »Slovenski Narod«, ako se konfiskacija potrdi, ugovor in priobči poročilo o dotični obravnavi, da se tako pojasni juridična stran tega slučaja.

— „Sijajen shod“. Klerikalci so postali skromni, jako skromni. V pondeljek je imel mali dr. Lampe v Mirni peči nekak shod. Časih so se klerikalci tudi v Mirni peči še upali prirediti kak javen shod, na katerega je imelo pristop ljudstvo, sedaj pa jih je ta pogum minil. Po nedeljski shod je bil ljudstvo nepristopen. Ta shod ni bil javen, marveč shod, na kateri so imeli pristop samo povabljeni, in da so klerikalci povabili samo svoje podrepnike, tiste reve, ki bi se še škofovi metli odkrivale, če bi jim to kak zegan gospod ukazal. In ta nad vse revni shodič proglaša »Slovenec« za sijajen shod. O ta sijajnost!

— Kaj »Slovenec« vse več. Sinočni »Slovenec« poroča, da so protestantje ponudili Ricmanjcem 280.000 goldinarjev, ako prestopijo v protestantizem. »Slovenec« je sicer pred Bogom in pred ljudmi velik lažnjivec, ali da bi se upal tako oslarijo natveziti svojim bralcem, bi res ne bili verjeli. »Slovenec« pa več še več: da so namreč Ricmanjci to ponudbo odklonili. Že dolgo se nismo tako od srca

smejali, kakor pri čitanju te budalosti škofovega lista. Če bi hoteli protestantje žrtvovati po 280.000 gld., da bi pridobili kakih 500 revnih ljudi, jim ni treba iti v Ricmanje, nego jih dobé ceneje kolikor jih hočejo, tako da bi lahko izbirali, saj bi še katoliških prelatov lahko dobili dovolj, če bi jim prestop k protestantizmu dobro plačali.

— Vresen opomin! Iz »krovov vernikov« tržaške škofove se piše »Edinstvo«: Prečastiti škofski ordinarijat je nastopil z vso strogostjo v stvari Ricmanjev. Zahtevamo, da isti z isto strogostjo nastopi, da se uvede slovenska propoved pri sv. Justu in pri sv. Antonu starem, katera je bila v teh dveh cerkvah od pamтивka, a je bila iz njih pregnana na zahtevo framazonskih Židov na magistratu in italijanskih pretov!! Zahtevamo nadalje, da isti nastopi z vso strogostjo, da se bo po vseh onih cerkvah v zapadnem (zahodnem) delu škofove zopet propovedovalo ljudstvu v cerkvi v njegovem jeziku in da se bodo otroci v šoli poučevali krščanski nauki v materialnem jeziku, kakor se je godilo vedno prej, dokler niso tja prišli lahonski duhovniki, ki so na svojo roko začeli ljudstvu propovedovati v laškem jeziku in v šoli katehizovati v istem jeziku! Zahtevamo slednjič, da bi ob tej strogosti preč škofovstvu bila na razpolago politična oblast istotako, kakor je istemu na razpolago v Ricmanjih. Dokler se to ne zgodi, ne verujemo prav nič v odkritostrčnost škofskega ordinarijata in gotovih organov politične oblasti! Znano je, kako pruski agitatorji delujejo v Avstriji za luteranstvo in so jih že na tisoč odtrgali od katoliške cerkve ter zaveldli v luteranstvo! A kako nastopajo cerkvene oblasti v takih slučajih in katera politična oblast je kaj storila v tem?! Unijatski duhovnik ni smel priti v Ricmanje opraviti službo božjo, češ, da ni avstrijski podanik! A kedaj so postali avstrijski podaniki oni luteranski pastorji, ki prihajajo v Avstrijo iz nemškega »rajha« širit lutrovo vero!

— Iz klerikalne gospodarske organizacije. Na Trebelnem so klerikalci ustanovili mlekarško zadrugo. Po star klerikalni navadi so obetali zlate gradove. Sedaj pa je ta mlekarška zadruga prenehala delati, Ljudje žele, da bi župnik g. Hladnik položil račune, a župnik se za to željo ljudstva nič ne zmeni.

— Klerikalna oskrb slabumnih duhovnikov. Piše se nam: Kako »krščanska« je cerkev napram svojim lastnim duhovnikom, kadarji postanejo nadležni, kaže prav draščno postopanje z nesrečnim kaplanom Bezeljakom. Mesto da bi se ga dal v pokoj, utaknili so ga v prisilno delavnico in ga tako rekoč živega pokopali. »Slovenec« piše, da je škofovstvo preskrbalo Bezeljaku vso oskrb pri Sv. Križu, kjer pa on ni hotel biti. In ker ravno pri Sv. Križu ni hotel ostati, ga ni pobožna gospoda vedela drugam deti, kakor v prisilno delavnico. To postopanje je popolnoma nezakonito. Škofovstvo bi bilo slaboumnemu Bezeljaku že davno lahko priskrbalo primerno eksistenco in tako preprečilo mnogo pohujšenja, ako bi bilo hotelo. Dvorni dekret z dne 17. oktobra 1811, ki je še sedaj v veljavi, določa namreč, da pristoja slaboumnim duhovnikom 200 goldinarjev starega denarja za oskrbo v kakem samostanu pri usmiljenih bratih. Ta svota, ki se izplačuje iz verskega zaklada, nekako zadostuje za oskrbo enega človeka v samostanu. Škofovstvo bi torej lahko bilo na dobrojen način poskrbalo za Bezeljaka, in ako ni mogel biti v krščem samostanu, naj bi se ga bilo poslalo v kak drug samostan, ne pa da ga je bilo treba kot katega cigana zapreti v prisilno delavnicu. Seveda pri tem bi trpel verski fond in to bi bilo zopet farški bisagi na škodo!

— Dalje v prilogi. —

Barbko, petolikenovo Micko itd. Spominjam se, kako so pri mojem odhodu britko jokale revice in tako nežno skakljale za vozom, kakor ovce za koštrunom. Tega ne bom nikdar pozabil. — Da mi je vsaj staro ženstvo vdano, na moške se tako nič več ne zanašam. — Pojd hitro, dragi moj Bucek, srečno vse opravi, pa kmalu obišči tvojega Ivana. — No, zdaj pa kar na pot. Pij, Tone eks. — Natašarica plačat! Ob 4. bom že v Šmartnu. Torej adijo Tone!

Ko izstopim na litijskem kolidvoru, zagledam na visokih drogovih velikanske lepake z naznanim: Nocoj sijajna veselica v hotelu »Šnajcerhof«. To sem jo zadel, sem si mislil. Bucku je vedno sreča mila, posebno če je Pepe. V hotelu je že bil zbran cvet katoličanstva, cerovške in kostrevniške device in devičniki. — Mati Šnajcer mi je že od daleč roko molila. Servus Pepe! — si vendar prišel? Bova šla en »štajeriš« na sukanje. Vrgel sem krono pred godce, prijet Šnajcaro, pa sva jo šla. Med plesom mi šepne na uho. Ti ne veš Pepe, kako se meni godi, vse ti potožim, pojava v štibelic. — Komaj sva stopila v štibelco, se je že miza šibila jedi in pijače, zlasti okusna svinjska gnat, ovčata jajca, pehtranovi štrukli

so se mi kar nasproti smejali. Nato pa postavi pred me še »štefan« cekin-zlatevinca izpod »šteng«. — Zdaj pa Pepe pij in jej kolikor se ti ljubi.

Ali je, no —? — namignem skrivnostno.

Ni ne, le jej in pij brez skrbi, samo štrukljki so zadacani. Prav, prav, veš Šnajcarca, budi brez skrbi in brez strahu zaradi »kotrobanta«, tako so rekli gospod Ivan. Vsaj to ni greh, drugo naj te pa nič ne briga. Če ti bodo pa le sitnosti delali, pa piši, bo pa interpelacija v državnom zboru. Jih bomo že ugnali.

Saj sem rekla, poglej Pepe, — kako jaz sk

vetišču darujejo črni židovi ptice in koze svojemu Jebovu. Sobotu jim je praznik in ob sobotah molijo ter darujejo svoje kozle. Dasiravno je v njihovih gozdih vse polno divjih prašičev, novi židovi vendar ne jedo prešje meso, ker slednje ni „košer“. Klein jim je pokazal hebrejski molitvenik, toda oni so razumeli le par besed. Neki star mož muje zatrdil, da je hebrejsina izumrla jezik, katerega so govorili njegovi pradetje. Možje se poroče le z dekleti njihovega rodu. Klein je prepričan, da so tamojšnji zamorci pravi židovi, dasiravno ne ve, poznajo li oni Mojzes in Abrahama.

Celjska kri. V Curihu so po dolgem iskanju prijeli nevarnega sleparja Gabrijela Kraitschirja, rodom Celjana. Mož je 40 let star, oženjen toda ločen od žene, bivši privatni uradnik, ki je bil zaradi goljutije že kaznovan z več mesečno ječo. Zadnjih 10 let je živel le od sleparjev. Vozil se je po večjih inozemskih mestih ter nastopal zelo elegantno kot grof Alfred Lazansky, kot huzarski ritmojster, kot baron Fürth in Brever. Lovil je postarne, a bogate vdove, jih spravil v sramoto zaročivši se z njimi. A ko jim je izvabil še denar, se je odpeljal na nove love v druga mesta. Na ta način je pripravil ob čast in denar celo vrsto začlubljenih vdov iz aristokratičnih krovov. Na Dunaju je imel elegantno in obvezno stanovanje ter dve pomočnici, bivši svoji zapeljanki. Vse hubobije se seveda ne bodo zvedele, ker večina osramočenih in osleparjenih vdov se ne bo oglasilo.

O princezinji Lujizi. Nekdo informirani nemški list pripoveduje, da ni bivše saksonske prestolonaslednice prav nič vznemirila razsodba kralja Jurija, ki je odvzel nezvesti sinahi vse pravice in naslove saksonske kraljeve rodbine. Princezinja je kaj takega pričakovala. Razburila pa jo je odredba cesarja Franca Jožefa, ki ji je prepovedal nositi naslov cesarske princezinje in nadvojvodinje itd. Po državljanjem zakoniku se namreč dopušča, da sme princezinja zopet sprejeti svoje prvotno deklisko ime. Za princezinjo je to tembolj usodno, ker nima sedaj pravzaprav nobenega imena in švicarske oblasti zahtevajo od nje domovnico ali drugačne izkazne dokumente sicer jo groze izgnati. Princezinja je baje pisala svojemu ocetu zelo razburjeno pismo, v katerem ga vpraša, ali je njegova prava hči, in kako ji more prepovedati ime svojega zakonskega očeta, ker je vendar kot takaj vpisana v cerkevnih knjigah, ter grozi, da bo sodnim potom iskala pravice, ki ji gredo kot državljanki in hčeri velikega vojvode Toskanskega. V Solnogradu se boje, na se bo nekega dne princezinja pripeljal osebno tirjat svoje pravice.

Rudniki pod morjem. Ochiltree Mac Donald, ki ima svoje premogovnike blizu Port Morien, N. S., pod morjem, bo sezidal v morje globok šaft ter bo od tukaj izvažal vedino svojega izkopanega premoga. To bo pač nekaj novega in pride na misel samo kakemu predznamenu Amerikancu.

Plesalko na odru are-
tilar. V gledišču Unique, v New Yorku so dne 6. m. m. zvečer na odru aretilari plesalko, gosp. Milly de Leon, ker je baje nedostojno plesala. Pri soodišču so jo oprostili, kajti njen ples je bil doosten in ona ni pregrisala nič drugega, nego, da je v svoji globoko izrezani in kratki obleki na odru odpele zapone svojih nogovic in jih delila med ploskajoče občinstvo.

Hipnotizirana ljubezen. Neka Mis Ormond v Millwankeeju je sklenila, da mora dobiti nekega Crassa za moža. Mož je bila dama skrajno antipatična, pa le, ako je ni videl. V njeni bližini je bil tako hipnotizovan, da je proti svoji volji na njeno vprašanje, ali jo boče za ženo vedno pritrdir. Mis ga je tožila zaradi obečanega zakona, in sedaj bo sodilo sodešče o njeni hipnozi.

105letna devica. V Szegednu živi devojka Julija Szilagyi, ki je ravnokar določila 105. leto. Na svetu nima nikakega sorodnika. Že v rani mladosti je izgubila starišče, tako da se je skoraj celih 100 let sama prenila skozi življenje s težkim delom.

Princ ima štiri dekleta.

Princ Ji iz Koreje je dospel iz Wheelinga. Splošno se trdi, da se je princ zaročil s gđo Graham v Wheelingu. Radi tega so ga obiskali razni časniški poročevalci, katerim je z oziroma na svojo srčno žlico sledede naznačil: »Sedaj vam ne morem ničesar zagotoviti, mogoče kasneje, toda se dej ne« — »Kaj pa bi vaš oče, cesar koreanski dejal, ako bi se vi zaročili z ameriškim dekletom?« — »Njemu bi to ne bilo drago«, je odvrnil princ Ji; »jaz moram dobiti od njega dovoljenje predno se zaročim. Tudi vam povem, da imam še druga dekleta v Zgodnjih državah — eno v New Yorku, eno v St. Louisu in eno v državi Texas. Kadar kako obišdem, potem poročajo listi, da sem zaročen.«

Gospodarstvo.

Mestna hranilnica ljubljanska. Mesece januarja 1903 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 1211 strank 556.296 K 04 h, 1021 strank pa dvignilo 516.214 K 47 h.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Mesece januarja t. l. se je vložilo pri »Ljubljanski kreditni banki« na vložne knjižice in na tekoči račun 1.414.288 K 90 h, vzdignilo pa 819.905 K 20 h. Skupno stanje vlog je bilo konec mesecea januarja t. l. 3.487.542 K 55 h.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dunaj. borze 4. februarja 1903.

Naložbeni papirji.

Dinar Biško

4 1/2% majeva renta 100/80 101/-

4 1/2% srebrna renta 100/80 101/-

4% avstr. kronska renta 101/90 101-10

4% zlata 121/20 121/40

4% ograka kronska " 99/80 100/-

4% zlata 121/20 121/40

4% posejilo dežele Kranjske . . . . . 98/25 —

4 1/2% posejilo mesta Splitja 99/75 100/75

4 1/2% Zadra 100/100 101/-

4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902 . . . . . 101/30 102/30

4 1/2% češka dež. banka k. o. 99/50 100/50

4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b. 100/45 101/45

4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr. 107/60 108/60

4 1/2% zast. pis. Innerst. hr. 100/75 101/75

4 1/2% ogr. centr. deželne hranilnice 101/- 102/-

4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b. obl. ogr. lokalne železnice d. dr. 100/- 100/70

4 1/2% češke ind. banke 99/25 100/25

4 1/2% prior. Trat-Poreč lok. žel. . . . . 98/ —

4 1/2% dolenskih železnice 99/50 100/50

30% juž. žel. kup. 1/1 . . . . . 305/ —

4 1/2% av. pos. za žel. p. o. . . . . 100/60 —

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . . . . 180/- 190/-

" " 1860/ 248/- 252/-

" tisečke 1864 . . . . . 248/- 252/-

zemlj. kred. I. emisije 161/- 163/30

II. ograka hip. banke 268/75 270/75

srbske & frs. 100— . . . . . 265/ — 266/75

turške 257/75 259/75

Basiliška srečke . . . . . 125/ — 126/-

Kreditne 19/50 20/50

Kreditne . . . . . 435/ — 438/-

Inomorske . . . . . 86/ — 90/-

Krakovske . . . . . 75/ — 79/-

Ljubljanske . . . . . 73/ — 77/-

Avt. rud. kriza 55/60 56/60

Ogr. 28/25 29/25

Rudolfove . . . . . 74/ — 76/-

Salcburške . . . . . 75/ — 80/-

Dunajske kom. . . . . 437/ — 441/-

Delnice.

Južne železnice 58/50 59/50

Državne železnice 695/50 696/50

Avtro-ogradske bančne del. . . . . 1576/ — 1587/

Avtro. kreditne banke 699/75 700/75

Žgrake . . . . . 747/ — 749/-

Zivnostenske . . . . . 263/ — 264/-

Premogok v Mostu (Brux) . . . . . 724/ — 730/-

Alpiniske montan . . . . . 399/ — 400/-

Praške želez. ind. dr. . . . . 1675/ — 1685/-

Rima-Murányi . . . . . 495/ — 496/-

Trboveljske prem. družbe . . . . . 398/ — 402/-

Avtro. orzne tovr. družbe . . . . . 342/ — 343/-

Ceške sladkorne družbe . . . . . 173/ — 177/-

Valute.

C. kr. cekin 11/34 11/39

20 franki 19/08 19/10

20 marke 23/43 23/50

Sovereigns 23/96 24/02

Marke 117/15 117/35

Laški bankovci 95/40 95/60

Rublji 262/75 263/75

Zitne cene v Budimpešti.

dne 4. februarja 1903.

Termin.

Ptenica za april . . . . . za 50 kg K 747

Rž 19/08 65/53

Koruzza " maj . . . . . 50/ " 5/92

julij . . . . . 50/ " 6/03

Oves . . . . . 50/ " 6/06

Efektiv.

Mirno, nespremenjeno.

Za prebivalce mest, uradnike l. t. d.

Proti težkom prebavljanju in vsem naslednjim mnoge sedenja in napornega duševnega dela je upravno neobhodno potrebno domači zdravju pristni »Moll-ov Seidlitz-prašek«, ker vpliva na prebavljanje trajno in uravnoteženo ter ima olajševanje in topilen učinek. Skatilica velja 2 K. Po poštrem povzetiji razpoložila to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalogatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjih na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. (30-12)

Za otroke bolne na angleški bolezni (Rhachitis) ali na želvah (Scrofuloze) pri katerih zaostaja razvijanje mišic in kosti, je najizvrstnejši pripomoček za ozdravljenje Kusekejeva moka za stroke. Rudinske tvari, iz katerih se stoji ta moka, vplivajo posebno dobro na razvoj kosti, in velike množino lahko prebavljive beljakovine onemogočijo vsak napad na mišično meso. Razven tega je Kusekejeva otroška moka izvrstno sredstvo proti nepravilnim potrebam pri takih otrokih.

(30-12)

Roza Kastelic javlja vsem

sorodnikom, prijateljem in znanem tužno vest, da je njen ljubljeni

soprog, oziroma oče, brat, svak in

stric, gospod

(332-3)

Rajko Kastelic c. kr. računski svetnik v pok.

umrl danes,

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1,000,000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečki, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice štev. 2.

Zamenjava in ekskomptanje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kavice.

KST Ekskompt in inkasso menje.

Daje predjume na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

V tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. (2975-28)

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. (2975-28)

Promet s čeki in nakaznicami.

Mlad trgovski pomočnik

več trgovine z mešanim blagom išče
službe. Vstopi lahko takoj. (298-2)

Naslov pri upravnosti „Sl. Naroda“.

Izurjenega pisarja

ali
solicitatorja

išče notar na deželi.

Stenografi imajo prednost. Plača od 60 K dalje, po zmožnosti dotično. — Ponudbe na upravnosti „Slov. Naroda“. (323-1)

Pisar

kateri je moral radi vojaških dolžnosti službo pri sodniji zapustiti, z dobrimi spričevali in sedaj vojaščine prost, išče in prosi zopet za službo pisarja pri sodniji ali v kaki odvetniški ali notarski pisarni.

Ponudbe prosi pod „Pisar“ na upravnost „Slov. Naroda“. (305-2)

Zavitki à 5 kg

inozemskoga blaga vsake kakovosti, zlasti kave, sladkorja, neapoljske pastete, kakor tudi jajc, droge in južnega sadja pošiljam takoj proti pošt povzetju po ugodni ceni. Zastopniki vseh dežel proti proviziji se iščejo. (282-3)

Cenik zastonj.

Giovanni Siega, Trst,
Via del Boschetto št. I, P. II.

Važno za bolne na želodcu

Kadar komu ne tekne jed, pri želodčnih nadlogah, pri slabosti, glavobolu vsled slabega prebavljanja, pri želodčni slabosti, pri nerednem prebavljanju itd. pomagajo takoj (2541-7)

**Brady je že želodčne (Marija-
cejske) kapljice.**

Na tisoče zahvalnih in priznanih pisem! Cena steklenici s podukom, kako jih rabiti. 80 vin., dvojne 1 K 40 vin.

Dobiva se v vseh lekarinah. Svari se pred ponarejenimi izdelki, pristne marijacejske kapljice morajo imeti „varstveno znak“ in podpis

Brady

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.

Dobiva se povsod. (231-4)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njen deblo, je od pamtnice znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok, po predpisu izumitelje pripravi kemičnim potem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti delujejo beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedice in druge neznačnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1:50. (828-21)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO

Najmileyše in najdobrodjenejše milo, za kogo nalači pripravljeno, 1 komad 60 kr. Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarinah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

VEDJEY

Pristen Roth-ov

gulaž izyleček

nosi pred nami stoječo, postavno varovanu varstveno znakom in ime iznajditev. Roth Lipt ter je edino sredstvo, s katerim se hitro in udobno pripravi izvrstno dober

216 gulaž

lepe barve in rikanatega okusa.

Mala tablica za 1 kilo mesa stane 20 vinarjev ter se dobiva v vseh špecijskih, delikatesnih in droguerijskih trgovinah. Roth Lipót, Versecz, Ogrsko.

varsivena znamka.

Zahvala in priporočilo.

Spoštovani gospod

G. Piccoli

lekar „pri angelju“

v Ljubljani.

Po večletni uporabi pri svoji živini in po velikem po-vpraševanju svojih znanec in družih po Vašem ži-

skem pršku, prišel sem do prepričanja, da je Vaš živinski prah izborni zdravilo, katero bi se ne smelo pogrešati v nobenem hlevu.

Podgora pri Gorici, dn 13 junija 1902.

And. Kocjančič.

Lekarna Piccoli - pri angelju -

- v Ljubljani, Dunajska cesta.

skem pršku, prišel sem do prepričanja, da je Vaš živinski prah izborni zdravilo, katero bi se ne smelo pogrešati v nobenem hlevu.

Podgora pri Gorici, dn 13 junija 1902.

(2910-0) b And. Kocjančič.

v Ljubljani, Špitalske ulice štev. 2.

Zamenjava in ekskomptanje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kavice.

KST Ekskompt in inkasso menje.

Stanovanje

s 4 sobami, v III. nadst. hiši št. 5 v Šubičevih ulicah se odda s 1. majem.

Vpraša se pri **J. Supančič-u**, Rimska cesta 20. (327-1)

Mlad trgovski pomočnik

izuren v špecijski stroki želi svojo sedanjno službo v Ljubljani premeniti.

Blagohotne ponudbe pod „K. K. 2902“ glavna pošta, Ljubljana. 306-2

Wilhelmov

zeliščni sok

mnogo let že priljubljeni

sok zoper kašelj

1 steklenica K 2:50
poštni colli = 6 steklenic K 10.— franko a (2721-4)

na vsako poštno postajo pošilja

Franc Wilhelm, lekarnar

c. kr. dvorni zalagatelj

v Neunkirchen, Spodnje Avstrijsko.

Kot znamenje pristnosti je na zavoju vtisnjens grb trga Neunkirchen (devet cerkva). Dobiva se v vseh lekarnah. Kjer se ne dobi, se pošlje direktno.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje

službo okrožnega zdravnika

1. v Jesenicah, z letno plačo 1200 K in aktivitetno doklado 200 K;

2.) v Žužemberku, z letno plačo 1400 K, aktivitetno doklado 200 K ter s prostim stanovanjem.

Prosilec za ti službi pošlje naj svoje prošnje podpisemu deželnemu odboru

do 15. februarja t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniske prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadevanjo življence, dosedanje službovanje, ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 17. januvarja 1902.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. ur 24 m ponoči osonni vlak

v Trbiž, Beljak Celovec, Franzenfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reiting v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m

zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reiting v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzovce vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzenfeste, Inomost, Monakovo, Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novemesto, Straža, Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. ur 8 m zvečer v Novemesto, Straža, Toplice, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzenfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Ausse, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst dirdkti vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru. Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru. Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zjutraj osonni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Franzenfeste, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhad iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m včečer. — Prihod v Ljubljano juž. kol. iz Kamnika

